

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **M. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 4 października 2023 r.

na posiedzeniu w przedmiocie wniosku skazanego o wznowienie postępowania

w sprawie Sądu Okręgowego w Łodzi, sygn. akt XVIII K 18/19,

zakończoną wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 13 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa 287/19,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny osobisty wniosek M. P. o wznowienie postępowania w sprawie sygn. akt XVIII K 18/19 Sądu Okręgowego w Łodzi (wyrok z dnia 4 lipca 2019 r.) połączony z wnioskiem o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem sporządzenia w tym przedmiocie stosownego pisma procesowego. Skazany podniósł, że w jego sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa i „kumulacji orzeczeń”, a sędzia orzekający w sprawie nie powinien „zasiadać w składzie sądu”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis

nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochozącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w art. 540 § 1 – 3 k.p.k. Skazany powołuje się lakonicznie na rażące naruszenie prawa nie wskazując żadnych konkretnych faktów, czy dowodów, które miałyby stanowić podstawę wniosku o wznowienie.

Przytoczona przez skazanego argumentacja nie zawiera się w katalogu podstaw wymienionych w art. 540a § 1 pkt 2 lit. a i b k.p.k., a także nie sygnalizuje konieczności podjęcia działania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.). Na marginesie, wskazać należy, że takich okoliczności nie dopatrzyły się także poprzednio orzekające składy Sądu Najwyższego, które rozpoznawały wniosek skazanego (V KO 48/22, V KZ 41/22).

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i w trybie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić jego przyjęcia.

[ms]